

Sentencja

- 1) Artykuł 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które przewiduje, że uchodźcom posiadającym w danym państwie członkowskim prawo pobytu czasowego przyznawane są świadczenia z pomocy społecznej w kwocie niższej niż świadczenia przyznawane obywatelom tego państwa członkowskiego oraz uchodźcom posiadającym prawo stałego pobytu w rzeczonym państwie członkowskim.
- 2) Uchodźca może powoływać się przed sądami państwa członkowskiego na niezgodność uregulowania krajowego takiego jak to w sprawie w postępowaniu głównym z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2011/95, by uniknąć ograniczenia jego praw wynikającego z tego uregulowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 26 lipca 2018 r. – SD / Agrárminiszter**

(Sprawa C-490/18)

(2019/C 25/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SD.

Druga strona postępowania: Agrárminiszter.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „wiarygodną metodę”, o której mowa w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1366 ⁽¹⁾, służącą określeniu pomiędzy dniem 1 września a 31 grudnia każdego roku [liczby] uli, należy interpretować w ten sposób, że to osoba wnioskująca o pomoc musi zgłosić liczbę kolonii pszczoły, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy jest to wiarygodna metoda?
- 2) Jeżeli zgodnie z art. 55 rozporządzenia nr 1308/2013/UE ze względu na cechy biologiczne pszczoł liczba uli musi być określana pomiędzy dniem 1 września a 31 grudnia każdego roku, co stanowi podstawę dla pomocy w sektorze pszczelarskim, czy [wspomniane rozporządzenie] należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą odstąpić od tej zasady?
- 3) Jeśli odpowiedź jest twierdząca, czy przepisy krajowe mogą przewidywać, że wymagana liczba kolonii pszczoły zostanie określona z mocą wsteczną w styczeniu?
- 4) Czy należy interpretować okoliczność, że [fundusze unijne] powinny być przeznaczane na programy pszczelarskie w latach 2017–[2019] w zależności od liczby uli zgłoszonych w 2013 r. przez państwa członkowskie w ramach programów na lata 2014–2016, w ten sposób, iż liczbę uli konieczną do podziału pomocy można również ustalić w inny sposób po upływie okresu kończącego się w dniu 31 grudnia 2016 r., która to liczba stanowi podstawę podziału pomocy na rok 2017?

- 5) Czy ww. rozporządzenie UE należy interpretować w ten sposób, że zezwala ono na przyjęcie krajowego przepisu prawa, który uzależnia wypłatę pomocy *de minimis* od wymogu niezgodnego z [prawem unijnym]? Czy pomoc przewidziana w prawie Unii musi być odpowiednia również w praktyce, aby zachęcać do prowadzenia działalności pszczelarskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1366 z dnia 11 maja 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do pomocy w sektorze pszczelarskim (Dz.U. 2015, L 211, s. 3).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-41/17, Lotte Co. Ltd przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), wniesione w dniu 18 września 2018 r. przez Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH

(Sprawa C-580/18 P)

(2019/C 25/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (przedstawiciel: Dr. A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin, C. Elkemann, Rechtsanwältin, Dr. A. Lambrecht, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Lotte Co. Ltd, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sadu (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2018 r. (T-41/17) i oddalenie skargi na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 28 października 2016 r. (sprawa R 050/016–5);
- posiłkowo po uchyleniu wyroku Sądu przekazanie mu sprawy celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie skarżącej (Lotte Co. Ltd) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

1. Sąd błędnie skorzystał z przysługującej mu na podstawie art. 65 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ kompetencji o charakterze reformatoryjnym, mimo że Izba Odwoławcza nie dokonała wystarczających ustaleń o charakterze faktycznym w odniesieniu do częstości i trwałości używania znaku. Było to niekorzystne dla interesów wnoszącej odwołanie, ponieważ ustalenia Sądu nie były wystarczające i nie uwzględniały istotnych dowodów. Gdyby odpowiednie ustalenia zostały dokonane już przez Izbę Odwoławczą, skarżąca mogłaby je podważyć we wniesionej do Sądu skardze.
2. Sąd oparł swoją ocenę „rzeczywistego używania” w rozumieniu art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 w znacznej mierze na fakcie, że obroty dowiedzione za pomocą faktur są zbyt niskie w porównaniu z obrotami wynikającymi z oświadczenia złożonego pod przysięgą. Sąd powinien jednak stwierdzić przynajmniej obiektywnie reprezentacyjne dla danej branży możliwości produkcyjne i dystrybucyjne. Z punktu widzenia zakresu używania rzeczywiste subiektywne warunki poszczególnych przedsiębiorstw nie powinny odgrywać żadnej roli. Dodatkowo używanie znaku towarowego należy uznać za rzeczywiste, nawet jeżeli nie jest istotne pod względem ilościowym; nie istnieją konkretnie określone progi minimalne. Nie należy przeprowadzać oceny strategii handlowej i komercyjnego sukcesu danego towaru. Istotne jest jedynie to, czy dochodzi do czysto symbolicznego używania.
3. Sąd dokonał także błędnej pod względem prawnym wykładni kryterium „rzeczywistego używania” zgodnie z art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ oparł się, dokonując uproszczenia, na wielkości całego rynku, z pominięciem charakterystycznych dla danej branży zdolności produkcyjnych i dystrybucyjnych oraz stopnia dywersyfikacji przedsiębiorstwa na konkretnym rynku.